

Е. С. Ізетов

Ільясов Шаміль Садикович

ІЛЪЯСОВ Шаміль Садикович (01. 10. 1960, смт Колхозабад, Таджикистан) – майстер художньої кераміки. Лауреат 3-го Всесоюз. фестивалю нар. творчості (Сімферополь, 1989). Член НСМНМУ (2007). Закін. Душанбін. художнє училище (1984; викл. Н. Хакімов). Відтоді – викладач і дир. худож. школи у м. Нурек (Таджикистан). Від 1988 – в АР Крим. Працював 1990–91 оформлювачем ремонтно-вироб. майстерень смт Первомайське; 1991–93 – керамістом худож. кооперативу «Етюд»; 1993–98 – художником гончар. цеху «Схід»; 1998–2003 – зав. худож. відділ. дит. школи мистецтв у м. Білогірськ; 2003–04 – на підприємстві «Артекрембуд». Від 2005 – на творчій роботі. Учасник мистецьких виставок від 1986. Основна галузь – мала пластика з жанр. сценками, сувенірні іграшки у нар. традиціях. В узагальнених образах передає лірич. настрої, гумор, нац. колорит. Окремі роботи зберігаються у Кримськотатар. музеї мистецтв (Сімферополь).

Фотоілюстрації

Основні твори

«Друзі» (1986), фонтан «Арзи» (1987), «Хлопчик на верблюді» (1993), «Наврез» (1994), «Пісня» (1995), «Фаджія» (1997), «Корова», «Поклик до рідного згарища» (обидва – 1998), «Ахмет Акай» (1999), «Баранці» (2000), «Пастушок» (2001), «Мандрівник» (2002), «Хлопчик із гарбузами» (2003), «Віслучок» (2007).

Рекомендована література

1. Гаврик Л. Цех кераміки // Сельс. новь. Белогорск, 1994, 10 фев.;
2. Керамист Ш. Ільясов. Искусство близкое и понятное всем // ГК. 2000, 7 июня.

Бібліографічний опис:

Ільясов Шаміль Садикович / Е. С. Ізетов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-13233>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).